

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899104
Dátum vydania rozhodnutia:	01.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899104.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí v Bratislave 1. októbra 2014 v trestnej veci odsúdeného E. Y. pre pokus zločinu profesionálnej krádeže podľa § 15, § 127, § 130/1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. augusta 2014, sp. zn. 3Ntc 2/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie prokurátora sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. augusta 2014, sp. zn. 3Ntc 2/2014, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov bolo vyslovené, že rozsudok Landesgericht für Strafsachen Wien z 28. augusta 2013, sp. zn. 033E Hv 119/13, právoplatný 28. augusta 2013, ktorým bol občan Slovenskej republiky E. Y. uznaný za vinného z pokusu zločinu profesionálnej krádeže podľa § 15, § 127, § 130/1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 13 mesiacov, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky, pričom odsúdený E. Y. bude vo výkone trestu odňatia slobody na 13 mesiacov pokračovať v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Proti rozsudku krajského súdu prokurátor podal odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia predmetného rozsudku a rozhodnutia o odmietnutí uznania a výkonu rozsudku uvedeného súdu Rakúskej republiky.

Prokurátor v odôvodnení odvolania poukázal na to, že E. Y. bol uznaný za vinného z pokusu zločinu profesionálnej krádeže na tom skutkovom základe, že sa vo Viedni profesionálne pokúsil odcudziť osobám oprávneným s nimi disponovať veci v úmysle neoprávnene sa obohatiť, a to

- 10. mája 2013 firme P&C 2 ks odevov v hodnote 249,90 €;
- 23. júla 2013 osobám oprávneným disponovať vo firme Sportmarken - Outlet dvoje okuliarov v hodnote 89,80 €.

Odvolateľ vyslovil názor, že v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. Slovenskej republiky za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých trestných čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, v spôsobe ich páchania a predmete ich útoku ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Prokurátor z uvedeného vyvodil, že obidva čiastkové útoky posúdené v Rakúskej republike ako jeden delikt, nie je možné považovať za pokračovací trestný čin a je potrebné ich posudzovať samostatne. Každý zo skutkov by na území Slovenskej republiky mohol byť posúdený ako pokus prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 1 Tr. zák. v prípade, ak by bola spôsobená, resp. mala byť spôsobená, malá škoda. Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. malou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 €.

Odvolateľ vyslovil názor, že vzhľadom na výšku škody, ktorá mala byť spôsobená v rozhodovanej veci v Rakúsku, pri posudzovaní každého skutku ako samostatného deliktu, nenapĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty dvoch prečinov krádeže, lebo nedošlo k spáchaniu škody, resp. pokusu o jej spôsobenie, v minimálnej sume predpokladanej Trestným zákonom Slovenskej republiky.

Prokurátor z uvedeného vyvodil, že krajský súd nemal rozsudok súdu Rakúskej republiky uznať za vykonateľný na území Slovenskej republiky a podľa § 16 ods. 1 písm. b/ zák. č. 549/2011 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov rozhodnúť o odmietnutí uznania a výkone rozhodnutia.

Najvyšší súd ako súd rozhodujúci o sťažnosti primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, avšak dospel tiež k záveru, že odvolacie námietky prokurátora nie je možné akceptovať.

Pokračovanie v trestnej činnosti je také konanie, pri ktorom jednotlivé čiastkové útoky napĺňajú rovnakú skutkovú podstatu trestného činu. Objektívna súvislosť je daná jednak časovou súvislosťou v páchaní čiastkových útokov (môže ísť o niekoľko dní alebo aj dlhšie obdobie), jednak rovnakým alebo podobným spôsobom páchania čiastkových útokov a napokon rovnakým predmetom útoku (môže ísť o rôzne predmety).

Subjektívna súvislosť spočíva v uskutočňovaní rovnakého zámeru (tzv. jednotiaci zámer páchatela).

V prípade pokračovacieho deliktu sa všetky čiastkové útoky posudzujú ako jeden trestný čin, pričom pri majetkových trestných činoch sa škody spôsobené jednotlivými čiastkovými útokmi spočítavajú.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva tiež pravidlo, že ak čiastkový útok spĺňajúci objektívne a subjektívne súvislosti nemôže byť súčasťou takého pokračovacieho trestného činu, ak bol čiastkový útok spáchaný mimo územia Slovenskej republiky.

Výklad tohto ustanovenia zamedzuje posúdenie viacerých čiastkových útokov napĺňajúcich spolu skutkovú podstatu jedného deliktu, teda ako jeden trestný čin, v prípadoch, ak časť konania páchatela bola vykonaná na území Slovenskej republiky a len niektorý z čiastkových skutkov (viaceré útoky, ktoré nadväzujú však na časť útokov na tunajšom území) boli spáchané v cudzine.

Najvyšší súd dospel k záveru, že ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. (časť vety za bodkočiarkou) nie je možné aplikovať v situácii, keď všetky čiastkové útoky boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky a na tomto území sú považované za jeden delikt. V takom prípade potom logicky prichádza aj použitie princípu spočítania jednotlivých škôd.

Najvyšší súd teda rezultuje, že uvedený rozsudok súdu Rakúskej republiky týkajúci sa občana Slovenskej republiky, ktorý viacerými útokmi na rakúskom štátnom území naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty tam posúdeného deliktu, je možné uznať pre územie Slovenskej republiky a zároveň rozhodnúť o vykonaní uloženého trestu, ak sú splnené aj všetky ďalšie zákonom požadované podmienky, a to v dobe rozhodovania súdu prvého stupňa (dĺžka trestu, ktorý ešte má odsúdený vykonať a pod.).

Najvyšší súd preto uzatvára, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici je legálny a odvolacie námietky prokurátora nie sú právne irelevantné; z týchto dôvodov bolo odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.